

Rubáš mrazu obchází krajinu
Vkrádá se do hloubky lesa
První zmrazí spadané listí podzimu
Dál mezi stromy pokračuje jeho cesta

Les svažuje se stále víc do hloubky
Bezedný jako trychtýr
Pomalů krácím opadanou alejí
Zbídacený, opuštěný rytír

Jeho knihy jsou kůra starých stromů
Denne obchází kolem nastražených pastí
Mnohokrát je jeho bledá plet
Zbarvena rudou krví

Ale skryta pod chomáči vlasů a vousů - poustevník

Tlusté stromy, podmáčené kořeny
Mezi křovinami vidím chatrč
Prolámaná okna, komín zborený
Presto obydlená poustevníkem

mlčky sedí, nechává do sebe vstoupit mráz
Vůbec nic nevnímá
Pustý, jak větrem ošlehaný sráz
Náhle však Krista proklíná:

"Ta bestie už zcela strhla lid
Odvrácení od přírody, odvrhli vlácnost
Už navždy ztratili cit
Šum stromů, deště, vnímat přírodu"

Popadne náhle kus masa
Sušené maso lesní zvěře trhá zubama
Zahalen do přírodních cárů
Vdechuje vítr, rubáš mrazu